

UFO – ALLEHANDA

NR. 2 2003

Medlemstidning för Enköping-Sala UFO-förening

UFO-ALLEHANDA

är Enköping-Sala UFO-förenings medlemsblad som avser att ge medlemmarna aktuell information.

Medlemsbladet utges av föreningens styrelse och utkommer med tre nummer per år.

Vi har vår klubblokal i "den lilla röda stugan" vid korsningen E-18 - väg 55, eller Ullundakorset som det också kallas.

Medlemsavgiften i Enköping-Sala UFO-förening kan inbetalas på föreningens postgirokonto 67 81 27-2

Adress:

Enköping-Sala UFO-förening
C/O Anita Andersson
Widegatan 18
745 36 ENKÖPING

Telefoner:

Ordförande Anita Andersson 0171-370 65

Sekreterare Mats Nilsson 0224-867 71, E-post: mats.022486771@telia.com

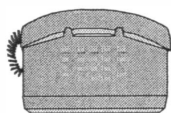
För materialet ansvarar respektive författare.

Nu är det snart jul igen, tiden går så extremt fort att man nästan känner sig som att man håller på att tappa taget. Det är inte länge sedan det var sommar. Jag har kanske nämnt det förut, men i dagens samhälle är ingen säker. Självt har jag blivit uppsagd och slutar den sista augusti 2004. Jag har ett års uppsägning beroende på anställningsår i företaget, i mitt fall 30 år.

När man tittar på TV, lyssnar på radio blir man nedstämd av nedläggningar, mygel och dubbelspel. För att inte tala om vården. Jag har, på grund av nära relationer med situationen börjat engagera mig i den allt sämre fungerande psykvården. Har gått med i en organisation som drivs på samma sätt som UFO-Sverige och dess lokalgrupper. Det är RSMH. Riksförbundet för Social och Mental Hälsa, en org. Med lokalgrupper runt om i landet. Där sitter jag idag med i "Brukarrådet" på länsnivå. Är en kontakt mellan psykiskt instabila och den etablerade vården för att förbättra för de drabbade. Dessutom har jag utbildat mig till kontaktman inom den delen av psykvården där man blir tvångsomhändertagen på grunda v brott begånget under sjukdomens influenser.

Egentligen var det väl inte det jag skulle tala om utan om Enköping-Sala UFO-förening. Det gångna året har varit rätt lugnt och vi håller på att förbättra lite här och var. I somras inköptes en ny gräsklippare vilket gjort det både roligare och mer praktiskt att sköta gården. UFO-Allehanda har haltat lite men jag vill påpeka att ni missar inget viktigt som händer: I det fall som något intressant kommer på tapeten så skickar vi alltid ut ett blad och informerar om det. Det som närmast händer är den vanliga JUL och GRÖTFESTEN den 12 december kl:18.00.

Jag vill sluta med att tillönska alla medlemmar och andra läsare en GOD JUL & GOTT NYTT ÅR.

0224-867 71

Närkontakt av första graden

I UFO-Norges tidning UFO nr. 3-4 2002 berättar en kvinna från Sparbu i Nord-Trøndelag om sin UFO-upplevelse. Det hela utspelade sig omkring 20 februari 1984 kl 19.30. Observationen varade ca 10 minuter och har av UFO-Norge klassificerats som CE-1, det vill säga närkontakt av första graden. Här följer observatörens berättelse.

Denna otroliga upplevelsen hade jag någon gång under senare hälften av februari 1984. Min son uppehöll sig på sitt rum och själv var jag sysselsatt i köket. I vardagsrummet var TV-n påslagen. När Dagsrevyn började gick jag in i rummet för titta på nyheterna. Gardinerna var inte fördragna. Genom fönstret i dörren till terrassen, som vetter mot Inderøy i sydväst, fick jag se ett väldigt kraftigt ljus som var alldeles för starkt för att vara billjus. Det kom sakta i riktning mot mig.

Vi känner en flygare som bor i Sparbu, och jag trodde först att det var han som lade om kursen för att hälsa på oss. Ljuset kom hela tiden närmare. Det gick inte i riktning mot Sparbu utan rakt mot mig. Jag öppnade dörren och gick ut på terrassen. Inte ett ljud hördes. Det blåste en kall vind så jag gick in igen. Nu var ljuset så nära att jag trodde det skulle krocka med taket på vårt hus. Jag drog mig instinktivt längre in i rummet när hastigheten på ljuset avtog.

Nu kunde jag se att det fanns flera ljuskällor och om dessa fortsatte i samma riktning skulle de kunna krocka

med grannens hus. Som tur var stannade det.

Delvis dold av taket på grannens hus, såg jag två stora runda och intensivt vita ljus. Möjligen hade ljuset dämpats något när hastigheten minskade.

Jag gick åter ut på terrassen för att se bättre, och jag kunde då se att det fanns två rektangulära fönster på varje sida av de två strålkastarna och två fönster rakt ovanför dessa. Fönstrens form tydde på att farkosten var rund.

Helt lugnt och ljudlöst svävade den i den kalla februariluft, cirka 30 meter från mig. Jag kunde se skuggor röra sig innanför fönstren. En fantastisk upplevelse.

Sedan började farkosten röra sig sakta bakåt. Då först reagerade jag och sprang in för att hämta min son. När vi kom tillbaka till vardagsrummet var farkosten så långt bort att det endast var ett ljus som sågs. Plötsligt stack det iväg med en enorm hastighet. På några få sekunder försvann det i exakt samma riktning som det kommit från.

Jörgen Granlie

- Varför dröjde du så länge med att gifta dig, Sven?

- Jag ville ha en fast inkomst först.

- Har du det nu då?

-Ja, folkpension.

Allers 44/03

Närkontakt av tredje graden ?

Jag hade precis satt mig ner på den offentliga toaletten när jag hörde en röst från toaletten bredvid som sa:

- Hej hur mår du?

Jag är inte precis den typen som brukar konversera med främlingar när jag

sitter på toaletten men jag vet inte vad som flög i mig för jag svarade:

- Jo då, jag mår väl bra....

Och den andra killen svarade:

- Vad gör du för någonting då?

Vad var det där för någon dum fråga tänkte jag men svarade:

- Jo, jag är ute och åker med bilen lite.

Det enda jag har i tankarna just nu är att bli klar så fort som möjligt så att jag kan gå därifrån när jag hör att mannen i båset bredvid ställer en ny fråga:

- Kan jag komma över till dig sen?

Hmm tänkte jag, det där var också en konstig fråga. Hövlig som jag är så svarar jag ändå:

- Njae det ska komma förbi några från jobbet senare så det går nog inte så bra i dag.

Då hör jag killen bredvid nervöst säga:

- Du, kan jag ringa upp dig senare. Det är någon idiot i toabåset bredvid som sitter och svarar på allt jag säger till dig.
.....

GRÖTFEST

Fredagen den 12 december klockan 18.00 håller vi den sedvanliga gröt- och julfesten. Även den vanliga platsen UFO-stugen i Ullunda.

Det blir traditionsmässigt med risgrynsgröt, glögg, kaffe och pepparkakor. Dessutom Tomtar, Lucia med tärnor godispåsar för barnen.

Alla är Välkomna

En liten betraktelse

Hejsan alla! Vi närmar oss åter en jul och en grötfest. Jag vill minnas att det i år är den 23 grötfesten i Ullunda. 23 julgrötar, det blir många kilo gröt. Man räknar 15 till 16 kilo gröt per gång. Det blir rätt mycket, om jag säger det själv. Men det är vad vi har satt i oss av den goda risgrynsgröten och jag sänder en tanke till dom som har kokat all den goda gröten.

Jag skall passa på att berätta ett minne från ungdomen, kan man säga. Det var någon gång 1934. Det var en lördag kväll i augusti med fin fullmåne, ni vet ju hur blank och fin den kan vara vid den årstiden.

Jag var på väg till en festplats i Torstuna, på cykel naturligtvis, vad trodde ni annars. Då helt plötsligt trillade en del av månen ner. Ja, ni ser rätt, det var en bit av månen, trodde jag då. Den försvann inte bakom horisonten utan bakom en skogsbacke. Allting är ju relativt som ni vet och storleken på föremålet skulle jag nog påstå att den var som en fotbollsplan. Alltnog, den försvann och man grunnade väl inte så särskilt mycket mera på det. Klockan var över elva på kvällen. Och varför jag var ute och cyklade till en fest så sent, det var väl mest för att man inte var så intresserad av att åka ut och dansa. Det var väl mest för att man skulle vara där när festen slutade och kriga om någon flicka till att följa hem. Det var väl det hela för att man var ute så här dags, och i den åldern.

Jag har också ett annat ungdomsminne som har satt ganska djupa spår och som jag fortfarande än i dag kan känna utav. det var också på 30- talet. Man hade till uppgift att på lördagskvällen eller lördagarna, så skulle grusplanen hållas ren från ogräs och den skulle krattas. Det var ju vanligt att man satta igång med det här på eftermiddagen eller mot

kvällen. Man använde en kratta som var dryga metern bred, och med en stor sten på. Man skulle gå en vända upp och en vända ner. Fina ränder skulle det vara. Hela byn verkade mer eller mindre vara på väg att gå till vila liksom. Som jag nämnde, så var det en lördagskväll. Så, ett tu tre – så ringer kyrkklockorna, till helgmålsringning alltså, och klangen kan jag höra än. Det var någon ting som ..., ja det kändes högtidligt helt enkelt. Efter en liten stund så hörde man hur allting liksom tystnade omkring en. Dom som hade varit ute på åkrarna med hästar slutade. Det fanns för all del en och annan traktor på den tiden. Dom stannade av helt enkelt, det vart tyst. Hästarna kördes hem, selades av och ställdes in i stallet. Slamret från lagården där min far höll till, avtog mer och mer tills det tog slut med oväsendet.

Och efter en stund då, så kommer far ut och sätter sig på verandan, tar av sig hatten som han alltid hade på sig, lägger in en pris snus och sätter sig på en bänk där. Man ser riktigt hur han pustar ut efter dagens slit och släp. Men det intressantaste som jag minns, det var just den tystnad och andäktighet som man hade runt omkring sig. Man hörde inte ett ljud, det var helg helt enkelt. Det där kommer för mig ofta än i dag och i all synnerhet för de där helgmålsklockorna. Det kan vara på TV eller var som helst, så känner jag att en liten frid infinner sig, ro helt enkelt. Fast i dag så vidtar det ju ett annat jäkt efter klockslaget sex.

Men då var det precis som om hela världen stannade, åtminstone i den värld man hade att leva i vid det tillfället.

Här vill jag också passa på tillfället att önska alla läsare en God jul och ett Gott Nytt År från Arnold och Irène.

Tankar inför julen

På julafton när jag var barn, måste vi först bära in ved till vedlåren, den skulle vara full. I veckan före jul tog pappa med oss ut i skogen för att leta rätt på en julgran. Det tog lång tid innan man hittade den rätta, den ena var för gles den andra var lite krokig o sv.

Mamma hade mycket jobb före jul. Hon skulle baka, göra skinka, skura golvet med såpa, tvätta väggar och tak med mera. för det skulle vara fint till julen.

För att återgå till julaftonen, så fick vi ta in den vackra granen och klä den. Sedan tog mamma fram jultidningarna , det var Tomtenisse, Julbrevet, Kalle Anka med flera. På senare tid var det Fantomen, Prins Valiant och Tarzan.

Klockan 14 ringdes julen in, då var det dags att doppa i grytan. Mamma och pappa skålade med varm glögg och vi barn fick julmust. På kvällen var det lutfisk, risgrynsgröt och skinksmörgås.

Nu var det dags att vänta på jultomten, men först måste mamma ut i ladugården för att mjölka vår ko som hette Epa. När mamma kom tillbaka skulle pappa ha ned hö från skullen till kon. Vi visste inte då att han tog på sig en totemask och vände ut och in på en överrock.

Vi barn satt förväntansfulla på soffan och väntade med benen i kors.

Så knackar det på fönstret och där står tomten. Och när det sedan knackar på dörren så säger mamma åt oss att gå och öppna. Med darrande ben öppnar vi. Tomten frågar om det finns några snälla barn här, vilket mamma bekräftar. Nu hör det till saken att det fanns en snäll familj från Eskilstuna som skickat ett julpaket till oss och det var julklapparna som tomten gav oss.

Jag fick en docka som kunde göra en kullerbytta när man drog upp fjädern på den. Jag tyckte det var en tjejleksak så jag började gråta, för min storbror Nisse fick en motorcykel som man också kunde dra upp fjädern på. Jag blev avundsjuk.

På juldagen fick man inte gå bort, endast till kyrkan. När vi blivit äldre gick hela familjen på julotta och efteråt blev vi bjudna på kaffe. Vi fick julmust av våran morbror Gustav och hans Eva som var kyrkvaktare i Teda kyrka. På kvällen kom julbockarna som bråkade och sjöng och spelade. Pappa bjöd dem på glögg och kanske något starkare.

Detta är en liten berättelse om hur jag upplevde julen som barn. God jul och Gott Nytt År önskar jag och Taimi er alla UFO-vänner.

Ivar

Smålandsbonden ringer sin son i Stockholm några dagar före julafton.

- Jag vill inte förstöra helgen för dig, men jag måste tala om att din mamma och jag skal skiljas. 45 års olycka får räcka!

- Vad pratar du om, pappa? skriker sonen i luren.

- Vi står inte ut med varandra längre och jag orkar inte prata mer om det. Ring din syster i Kiruna och tala om det för henne.

Panikslagen ringer sonen till system, som exploderar i telefonen:

- Aldrig i livet att de ska skiljas, säger hon. Jag tar hand om det här!

Hon ringer omgående pappan och säger bestämt:

- Ni ska inte skiljas! Gör ingenting förrän vi kommer!

Pappan lägger på luren och vänder sig till sin fru med orden:

- Det är okej. De kommer hem till jul och de betalar resan själva.

Allers 44/03